

[Lissa Mathiasen]

at det ikke er brugbart. Jeg kunne komme med mange indvendinger i forhold til den metode, man havde valgt, og som lå i det foreliggende forslag. Hvorfor skulle man bruge den metode? Hvorfor skulle man nedsætte et udvalg? Og kunne man ikke have fundet noget, der administrativt var endnu mere besværligt? Jeg har næsten svært ved at forestille mig det.

Der er masser af spørgsmål. Men jeg vil godt stille ministeren ét konkret spørgsmål: Hvad er grunden til, at man nu fjerner L 172? Er det, fordi man alligevel i sidste sekund har fået kolde fødder? Jeg forstår det godt. Jeg forstår det meget godt, for det eneste, man i hvert fald ikke kan beskylde bagmændene til det her forslag for, er, at de har haft en særlig heldig hånd ved udformningen, tværtimod.

Men når man nu erkender, at det er galt, hvorfor så ikke fuldt ud erkende, at det i bund og grund er noget juks, der er lavet, og trække det hele tilbage? Det synes jeg ville klæde regeringen og forligspartierne. Jeg synes ikke, vi kan være bekendt herindefra, at vi skal sende et billede ud om, at vores lovgivningsarbejde foregår på den måde, som der her bliver lagt op til fra regeringens side. Det er selvfølgelig ikke vores problem, hvordan regeringens renommé er ude omkring, men jeg synes, det er et problem for huset her, og det er en ganske uacceptabel måde at arbejde på.

Til slut vil jeg godt sige, hvad ingen vel kan være i tvivl om, at Socialdemokratiet ikke kan støtte dette forslag. Vi ved på nuværende tidspunkt ikke engang, hvad grundlaget bliver. Vi kender ikke det reelle grundlag, hvorpå disse besparelser skal foretages, vi ved bare, at der skal skæres 125 mio. kr. Det er at handle i blinden. Jeg synes, det er uanstændigt, det er en hovsaløsning, og jeg vil opfordre regeringen og forligspartierne til i fællesskab at trække, jeg havde nær sagt møget tilbage og så lade os få en seriøs behandling af det her fremover.

Formanden:

Jeg var glad for, at ordføreren sagde »havde nær sagt møget«.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Jeg synes nu nok, at fru Lissa Mathiasen gør sig skyldig i proportionsforvrængning, når hun taler om, at det, der netop er indføjet her, 80 kr. om måneden, dvs. omkring 2,50 kr. om dagen,

skulle trække tæppet væk under Danmarks pensionister. For det første gør man sig skyldig i at betragte pensionister som en ensartet gruppe med samme økonomiske muligheder, og som bor samme sted under samme forhold; og dernæst betragter man 2,50 kr. som værende lige det, der trækker tæppet væk under pensionisterne. Jeg synes, det er proportionsforvrængning.

Jeg vil alene beskæftige mig med L 171, da L 172 som bekendt er taget af bordet, og det drejer sig jo om en definition af selve udgangspunktet for, hvortil der kan ydes boligstøtte.

Det foreslås her, at man skal tage nogle størrelser som udgifter til vand til husholdningsforbrug, vandledningsafgift, kloakbidrag, renovation, etablering og drift af eget fællesantenneanlæg eller udgifter til programforsyning udefra, f.eks. hybridnettet, ud af det beløb, der kan beregnes boligstøtte af. Det kan vi fra konservativ side kun støtte.

Man opererer så med en huslejebegrebsindførelse over en 3-årig periode. Der er vi jo gjort bekendt med såvel fra Kommunernes Landsforening som fra Grundejernes Landsorganisation, at den model, man har skitseret her, er meget besværlig. Det er således, at udlejernes specificationspligt træder i kraft den 1. marts, og den nye boligstøtteberegning skulle foretages i kommunerne fra den 1. juli 1990. Men efter de oplysninger, Kommunernes Landsforening er kommet med, vil det ikke være muligt at foretage de nye boligstøtteberegninger, medmindre de huslejespecifikationer, som forslaget i øvrigt foreskriver, foreligger inden for de næste 2 uger. Det må gøre indtryk på os, som nu skal i gang med at behandle dette forslag i udvalget. Endvidere har grundejerorganisationerne gjort opmærksom på, at de korte tidsfrister giver anledning til administrative problemer med at overholde specificationspligten.

Selv om vi har et teknologisk samfund nu, kan vi altså se, at det ikke er altid, maskiner og programmer kan følge med den politiske vilje. Jeg finder disse oplysninger så relevante, at jeg skal opfordre boligministeren til at udfærdige eller i hvert fald overveje ændringsforslag, således at der gives kommunerne ekstra tid og grundejerne ekstra muligheder for at tilrettelægge specifikationen af huslejeoplysninger og ændringen af boligstøttesystemet. Men jeg ønsker samtidig at præcisere, at det skal udformes